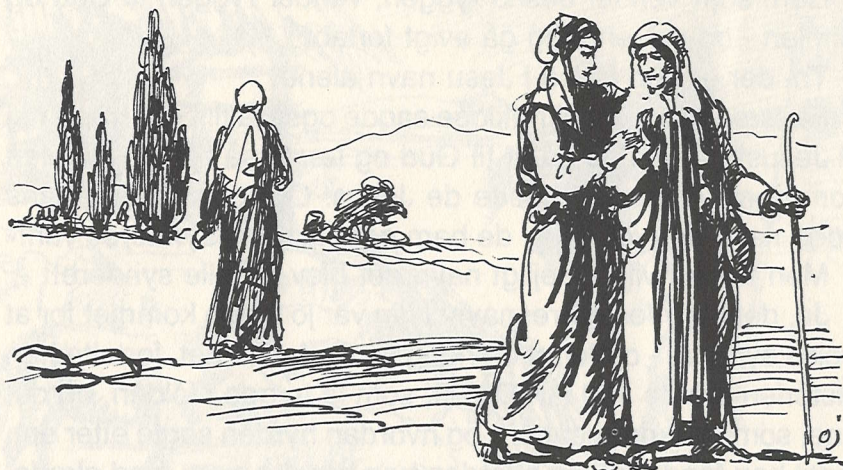

Rut valgte ret

Hvor du går hen, der vil jeg gå hen, og hvor du tager bolig, der vil jeg tage bolig; dit folk skal være mit folk, og din Gud skal være min Gud!

Ruts bog, 1,16

For mange år siden stod jeg nede ved den tyske grænse med det ene ben i Tyskland og det andet i Danmark, og så valgte jeg Danmark - selvfølgelig. Her havde jeg mit hjem og alle mine kære.

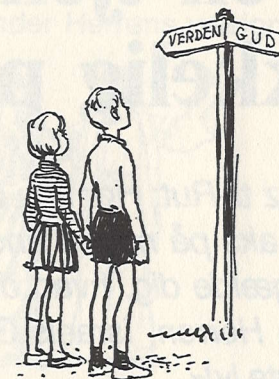
Det var sværere for Rut og Orpa at vælge, da de stod ved grænsen mellem Moabs og Israels land. Begge deres mænd var døde, og nu ville No'omi, deres svigermor, rejse hjem til sit land. De elskede No'omi og kunne ikke rive sig løs fra hende. Det allerbedste var, at hun havde lært dem at tro på den levende Gud, men hvem skulle nu fortælle dem mere om ham? I

Moabs land var der ingen, som troede på Gud. Man tilbad døde afgudsbilleder. Derfor hang de ved No'omi og fulgte med helt til grænsen. Men nu *måtte* de vælge! Orpa valgte sit fædreland. Der var så mange bånd, som bandt, og grædende vendte hun tilbage.

For Rut var valget sikkert lige så svært, men hun forstod også, hvor alvorligt dette valg var. Det kunne betyde, at hun ville miste den dyrebare skat, hun havde fundet - troen på Gud - hvis hun ikke mere kunne høre noget om ham. Derfor ville hun ikke skilles fra No'omi - koste hvad det ville!

Og Rut valgte ret! Hun valgte at tro på Gud, og hendes liv blev forunderligt velsignet. Hun fik en god og rig mand. Hun blev oldemor til kong David og kom med i Jesu slægtsregister i Bibelen - selv om hun var en hedensk kvinde (se Matt. I).

Vælg også du Israels Gud - vælg Jesus! En ung, som gjorde det, skrev: »Jeg fandt min Gud i ungdomsår, det skal jeg aldrig angre!« Nej, det er der aldrig nogen, der gør!

*På Karmels bjerg, der engang lød
et ord af Herrens mund.*

*Det endnu gælder liv og død,
vælg nu i denne stund.*

Rut - en tjenstvillig og lykkelig pige

Da sagde Boaz til Rut: Hør min datter! Du skal ikke gå hen og samle aks på nogen anden mark!

Herren gengælde dig, hvad du har gjort, og din løn blive rigelig fra Herren, Israels Gud, under hvis vinger du kom og søgte ly!»

Ruts bog 2, 8a og 12

Historien om Rut er en af de smukkeste i Bibelen. Hun valgte ret, da hun valgte at tro på Israels Gud, og hun fik aldrig grund til at angre dette valg!

Da hun fulgte med til Israels land, måtte hun også dele No'omis fattige kår. Vi træffer hende ude på Betlehems marker, hvor hun er i færd med at samle aks efter høstfolkene. Boaz, som ejede marken, kom derud lidt senere på dagen, og da han så hendes flid og hørte alt det gode, man kunne fortælle om hende, udbrød han: »Din løn blive rigelig fra Herren, Israels Gud, under hvis vinger du kom og søgte ly!«

Det er noget forunderligt stort at komme ind under Herrens velsignelse! Det gjorde Rut, selvom hun bare var en fattig, hedsnk kvinde. Herren lønnede hende rigelig. Hun blev gift med Boaz - fik en god mand og et lykkeligt hjem.

Mange år senere vogtede en halvstor dreng får på de samme marker. Drengen hed David - og Rut var oldemor til ham. I hans slægt fødtes Jesus, Guds egen søn. Ja, det var jo netop på disse marker, englene sang for hyrderne om kongesønnen, der var født inde i Betlehem - om verdens Frelser!

I en sang synger vi: Og jeg vil ligne Daniel, og jeg vil ligne Rut! De valgte Gud! Derfor blev deres løn så rigelig.

Vælg den samme Gud som dem - tro på Jesus, hans søn! Da kommer I også ind under Herrens velsignelse!

*Tjen mig på markerne hvide,
Jesus os kalder på ny.
Arbejd med flid, indtil målet du når,
herligste løn du får!*

Daniel

- en helhjertet kristen

Men Daniel satte sig for, at han ikke ville gøre sig uren med kongens mad eller den vin, kongen drak.

Dan. 1,8

»Far!« Per kom stormende ind i stuen. »Far, nu kan jeg sige ja på seksten sprog - hører du, far?«

Far kigger forbavset op fra avisen. »Det var ellers ikke så lidt, min dreng, men der er dog noget, jeg ville være endnu mere glad for.«

»Hvad da? - sig det far!« Far lægger avisen fra sig, og nu ser han pludselig helt alvorlig ud. Han tager Per ind til sig og ser kærligt ind i de spørgende drengeøjne. »Jo, om du kan lære at

sige nej på ét sprog, da vil jeg være endnu mere stolt og glad for min kære dreng. Nu skal jeg fortælle dig om fire af Bibels mænd, som havde lært at sige dette svære ord.«

»Å ja, far,« udbød Per og satte sig godt til rette, og så fortalte far den spændende beretning om Daniel og hans tre venner:

Det var en forfærdelig nat! En nat, de aldrig ville glemme. Da fjenderne forlod landet, var det en rygende ruinhob, og de overlevende judæere førtes med som fanger til Babel.

Men disse fire mænd vandt kongens gunst og blev ført fra fangelejren til kongens palads. Her blev de klædt i fine klæder, og alt så lyst ud for de fire venner - lige til de blev budt til det veldækkede bord. Det var da, de sagde nej!

De ville ikke gøre sig urene ved at spise kongens mad og drikke hans vin. De havde sagt ja til Gud - og da måtte de sige nej til verden, om det så skulle koste dem deres kongelige stillinger - ja, deres liv! Men de fik Guds velsignelse i rigt mål.

Det er slet ikke så dumt endda at kunne sige nej på ét sprog. Gud velsigne jer til rigtig at lære det!

*Fristelser møder os på vor vej,
lær os som Daniel sige nej.
Lad os være et lys i verden
her under vandringsfærden!*

Daniels tre venner

Der gives ingen anden gud, som således kan frelse!

Dan. 3,29

Det er et underligt ord - for det er en hedensk konge, en afgudsdyrker, som siger det om den levende Gud i Himlen.

Han havde fået et stort og flot afgudsbillede lavet. Det var af ægte guld. Og nu befalede han, at alle skulle bøje knæ og tilbede guldbilledstøtten. Da var det, at Daniels tre venner sagde nej igen til Babels mægtige konge. De vidste, at der kun fandtes én Gud, og at det var synd imod Gud at tilbede et billede.

Men denne gang slap de ikke. Kongen blev hvid af raseri og kastede dem i den gloende ovn. Det var den visse død - men der skete noget mærkeligt. De tre venner gik frit omkring inde i

flammerne, og man så en fjerde mand hos dem, én, der lignede en gudesøn - Jesus! Kongen blev så bange, så han rystede af skræk.

Så gik han hen til ovnens dør og råbte: »I, den højeste Guds tjenere, kom ud!« De gik lige så roligt ud - og tænk, de havde slet ingen skade taget!

Da var det, kongen sagde det underlige ord om Gud - eller skal vi hellere sige forunderlige ord. Ja, for det er forunderligt, at Gud kan frelse! At der er frelse i Jesu navn!

Der er sagt, at der altid er én mere, end vi kan se, når vi tror på Jesus. Ligger der to søskende på deres værelse og sover - er der tre. Ligger du måske ene - er I to! Vi må huske at tælle Jesus med, for han er der jo også! Han har lovet at være med os alle dage.

»Jeg vil aldrig slippe dig og aldrig forlade dig!« siger han.

Den dag i Babel begyndte kong Nebukadnezar at tro på Gud.

Tror du på Gud?

*Vejen til himmelens bolig
går gennem farerne her.*

*Dog intet ondt, ingen skade dem når,
altid han hos dem står!*

Daniel - under Guds beskyttelse

Kongen tog til orde og sagde til Daniel: »Daniel, du den levende Guds tjener! Mon din Gud, som du vedblivende dyrker, kunne redde dig fra løverne?« Da svarede Daniel: »Min Gud sendte sin engel og lukkede løvernes gab!«

Uddrag af Dan. bog 6,21-24

Det er spændende at læse om Daniel! Og så er det ikke bare en opdigtet historie, men noget, som virkelig er sket!

»Enhver, som i 30 dage beder til nogen anden end kongen, skal kastes i løvekulen!« - Sådan omtrent lød en ny lov i Babel - det mægtige verdensrige.

Hvad skulle Daniel gøre? Han vidste, at det var den visse død at blive kastet ned til de udsultede rovdyr i løvekulen. Men han kunne ikke svigte sin tro - så måtte det koste, hvad det ville!

Og Daniel bøjede sine knæ og bad til Gud, som han plejede...

Mange driller dem, som tror på Jesus og siger, at det kun er noget for gamle koner - men de tager grundigt fejl! Nogle af de modigste mænd og kvinder, som har levet på jorden, troede på Gud. Daniel er bare en af de mange! Men han oplevede, hvor trygt det er at være under Guds beskyttelse. Ja, han glemte sikkert aldrig den følgende nat i løvekulen!

»Frygt ikke! Se jeg er med jer!« siger Jesus.

Nej, da har vi ingen grund til frygt, kære børn - »thi er Gud for os, hvem kan da være imod os?«

Ingen! For ingen er så stærk som Jesus!

*Daniel var tro mod Gud,
— men det så ilde ud.
Først blev han lænket,
— så ned i kulen sænket.
Men Herren sætter englevagt,
som han i Bibelen har sagt.
Den frier ham af løvens mund,
og fjendens plan så fæl og ond!*